

какси една извънредна свобода и често си позволявала да хвърля благи и нѣжни погледи на младия помощникъ, подлекарь при Тирмонда; той билъ родомъ изъ Данцигъ и ималъ много повече искусство въ куртизанството отъ колкото въ науката си. Скоро слѣдъ смъртта на мъжа си, шикотливата вдовица са оженила за младия подлекарь и започенала да прекарва съ него животъ весма расточителенъ. Всѣгда тя ѣздила и са разхождала въ великолѣпна карета съ четири конѣ и чрезъ пишността си привличала вниманието на цѣла москва. За всичко туй обстоятелственно разказали на Царя и, разумѣва се, не съ толкова похвалителенъ начинъ. Единъ пътъ много величество, заедно съ свитата си, билъ на Госте у одного отъ бояритѣ си; той пратилъ за младия преемникъ на любимия си Тирмондъ. Младия лекаръ, като мислилъ, разумѣва се, че ще бжде поставенъ на мѣстото на предшественника си, отишълъ съ най-раскопната си карета и въ всевъзможни пишности. Всички тичали на прозорцитѣ за да гледатъ неговото богато шествие. Подлекаря засталъ предъ царя, който го разпитвалъ за много работи и обстоятелства; младия Аскюлапъ билъ принуденъ да издържи, въ присѣдствието на много хора, весма строгъ экзаменъ. Въ заключение царя го призналъ за невѣжа и недостоеенъ да наслѣди искусния Тирмонда, и заради туй заповѣдалъ да повикатъ множество прости селяни на които младия лекаръ билъ принуденъ да остриже и обърсне дългитѣ коси и бради; слѣдъ всичко туй, съ сжщата пишна карета са върнжлъ у дома си. Този случай крайно огорчилъ горделивия съпругъ и неговата жена, така щото слѣдъ нѣколко време тѣ, съ остатото богатство отишли въ Данцигъ. Тѣ тамъ живѣли тоже тъй разкошно и богато додѣто най-послѣ са лишили отъ всѣки средства. Въ